

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 465/2018-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pre namietané porušenie jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 13 C 165/2003-1063 zo 6. marca 2018 a uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 13 C 165/2003-1069 z 12. apríla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 5. septembra 2018, ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C 165/2003-1063 zo 6. marca 2018 a uznesením okresného súdu č. k. 13 C 165/2003-

1069 z 12. apríla 2018, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania zistil, že sťažnosť v predložennom znení nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže k nej nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

II.

3. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

6. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd stabilne

pripomína, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je následne viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

7. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ju skoncipoval, podpísal a podal sám, teda nemá zákonom predpísané náležitosti, keďže spolu s ňou nedoručil ústavnému súdu aj splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom.

9. Vzhľadom na charakter nedostatku podania ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na jeho odstránenie, a to s poukazom na to, že ako navrhovateľ bol už v súvislosti s jeho predchádzajúcim podaním evidovaným pod sp. zn. Rvp 4775/2012 ústavným súdom poučený o tom, že spolu s návrhom na začatie konania musí predložiť aj splnomocnenie pre advokáta, a to aj v prípade, ak sám má právnické vzdelanie. Ústavný súd predmetné podanie odložil podľa § 23a zákona o ústavnom súde práve z dôvodu chýbajúceho splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom. Zároveň prihliadol na skutočnosť, že pri podaní druhej ústavnej sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 707/2013 už sťažovateľ túto podmienku splnil a jeho sťažnosti bolo nadväzne nálezom vyhovené. Možno preto vychádzať zo spoľahlivého predpokladu, že skôr poskytnuté informácie (poučenia) boli objektívne spôsobilé sprostredkovať sťažovateľovi zásadu, že na ústavný súd sa nemožno obracať inak, ako v zastúpení advokátom, a že sťažnosť musí obsahovať aj ďalšie všeobecné a osobitné náležitosti, resp. spĺňať ďalšie procesné podmienky konania.

10. Na základe uvedených okolností ústavný súd konštatuje, že aj napriek tomu, že sťažovateľovi boli známe podmienky konania pred ústavným súdom, jeho aktuálna sťažnosť vykazuje nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, a preto

ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

11. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je nevyhnutnou podmienkou, aby sa poučenie o povinnom zastúpení advokátom dostávalo totožnému sťažovateľovi vždy v každom individuálnom konaní, ak sa tak stalo už v predchádzajúcich prípadoch. Ako je už konštatované v závere bodu 9, ak možno vychádzať zo spoľahlivého predpokladu, že skôr poskytnuté poučenia (informácie) boli objektívne spôsobilé sprostredkovať sťažovateľovi zásadu, že na ústavný súd sa nemožno obracať inak, ako v zastúpení advokátom, a že sťažnosť musí obsahovať aj ďalšie všeobecné a osobitné náležitosti, resp. spĺňať ďalšie procesné podmienky, v takom prípade by bolo zotrvanie na požiadavke nového (obsahovo rovnakého) poučenia postupom neefektívnym a formalistickým (porovnaj napr. uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 419/2018 alebo aj uznesenia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1878/18 a sp. zn. III. ÚS 2229/18).

12. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2018